

O d l i š n é s t a n o v i s k o

**v zmysle § 6 ods. 8 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky
č. 186 z 29. októbra 2013**

Popri nedostatkoch procedurálnej povahy, vytýkaných odlišným stanoviskom k uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) č. 171 z 29. októbra 2013, je evidentné, že návrh na dočasné pridelenie JUDr. Richarda Molnára, sudcu Krajského súdu v Bratislave, na výkon funkcie na Okresný súd Bratislava I, odôvodnený ustanovením § 12 zákona o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej tiež len „zákon o sudcoch“) je v tomto prípade tiež obchádzaním zákona o sudcoch.

Podľa § 12 ods. 1 vety prvej zákona o sudcoch na zabezpečenie riadneho chodu súdnictva možno sudcu s jeho súhlasom dočasne pridelit' na výkon funkcie na iný súd; podľa § 12a ods. 1 rovnakého zákona na výkon funkcie predsedu súdu na súde nižšieho stupňa alebo súde toho istého stupňa súdna rada dočasne pridelí sudcu, ktorý bol do tejto funkcie vymenovaný podľa osobitného zákona; počas dočasného pridelenia na výkon funkcie predsedu súdu sudca vykonáva funkciu sudcu na súde, na ktorý bol dočasne pridelený a na takéto dočasné pridelenie sa nevzťahuje § 12 ods. 3 (tu rozumej obmedzenie dĺžky dočasného pridelenia obdobím dvoch rokov), pričom napokon dočasné pridelenie sudcu na výkon funkcie predsedu súdu sa skončí zánikom funkcie predsedu súdu.

Návrh predsedníčky Okresného súdu Bratislava I bol odôvodnený jej záujmom na tom, aby JUDr. Molnár pôsobil na okresnom súde vo funkcii podpredsedu, tomuto však odporuje odvolanie sa (v návrhu) na ustanovenie § 12 zákona o sudcoch.

Môže byť samozrejme predmetom odbornej polemiky, či § 12a zákona o sudcoch, hovoriaci len o dočasnom pridelení sudcu na výkon funkcie predsedu súdu, je použiteľným aj na podpredsedov súdov a zjavne tu svoje racio má ako ten názor, že toto je možné (pretože tu i za použitia metódy právnej argumentácie „a maiori ad minus“, čiže „od väčšieho k menšiemu“ má na podpredsedu súdu platiť to isté, čo na predsedu), tak i ten, žeby toto možným byť nemalo (v tomto prípade či už preto, že funkcia predsedu súdu sa – na rozdiel od funkcie podpredsedu – obsadzuje výberovým konaním, alebo preto, že nezahrnutie do ustanovenia, o ktoré tu ide, aj podpredsedu súdu môže byť prejavom vedomého nezájmu zákonodarcu na tom, aby všetky /obe/ funkcie v správe súdu zastávali iné osoby než tzv. kmeňoví sudcovia súdu majúceho sa takto riadiť). Návrh na dočasné pridelenie odôvodnený tým, že až následne, teda po dočasnom pridelení sudcu na zabezpečenie riadneho chodu súdnictva na inom súde dôjde k vymenovaniu dočasne prideleného sudcu do funkcie v správe súdu, je však buď uvedomovaním si právnej nemožnosti aplikácie ust. § 12a zákona o sudcoch v prípadoch, akým je aj tento (a snahou úpravu v zákone obísť), alebo naopak uvedomovaním si príslušnej právnej možnosti a pokusom túto neaplikovať (v tomto prípade teda nevyužiť právny inštitút, slúžiaci práve tomuto účelu).

Súdna rada preto za uvedených okolností nemala o dočasnom pridelení rozhodnúť.

Mgr. Dušan Čimo, v. r.